

POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

Kristina Chmelíková: *Bio Lucerna. Historie pražského kina 1909-1945.*

Univerzita Karlova v Praze, Filozofická fakulta, katedra filmových studií 2010.

Autorka Kristina Chmelíková si za hlavní cíl diplomové práce podle svých vlastních slov vytkla *fenomén pražského paláce Lucerna a především stejnojmenného kina Bio Lucerna od doby jeho otevření v roce 1909 až po zestátnění v roce 1945* (s. 7). Zvolené téma považují v kontextu české filmové historie za důležité a jeho zpracování za jednoznačně přínosné. Autorce se podařilo dodržet jasnou časovou a obsahovou ohraničenost tématu a veškeré kontextové exkurzy jsou zcela odůvodněné. Autorka se hlásí k aktuální metodě lokální filmové historie, jejíž rozvoj patří v mezinárodním kontextu k nepřehlédnutelným fenoménům tzv. nové filmové historie posledních desetiletí.

První část práce se věnuje kinům v období pozdní Rakousko-uherské monarchie, první a druhé republiky a Protektorátu Čechy a Morava. Tento širší kontext, který se nevyhýbá ani přehledu legislativy, rozvoje kinematografických spolků, technologického vývoje, finančním a daňovým otázkám každodenního provozu kinematografů a dohodám premiérových kin v centru Prahy, zdařile připravuje půdu pro druhou část práce zaměřenou přímo na kino Lucerna. Kristina Chmelíková objevila či zdůraznila řadu překvapivých okolností, které existenci paláce a kina Lucerna provázely. Až napínavě působí pasáže věnované stavebně technickým specifikům budovy. Popis obchodně-kompetenčních vztahů mezi majiteli kina, majiteli licence na jeho provozování a faktickými provozovateli je velmi výstižným příkladem nesnadně uchopitelného faktického fungování kinematografického provozu v Československu 20. a 30. let. Překvapivě vyznívá také teze o nedostatečné finanční prosperitě podniků paláce Lucerna (s. 62nn).

Autorka práce prokázala nadprůměrné stylistické schopnosti. Velmi sympatická je věcnost a logická struktura textu, evidentní poctivost přístupu a celková pečlivost metody i výsledné práce. Kristině Chmelíkové se podařilo zdařile vyrovnat s největším úskalím a handicapem svého výzkumu, a sice nedostatkem archivních pramenů. Podnikový archiv kina se totiž nedochoval. Základními zdroji

informací tak zůstala oborová periodika, sekundární filmově-historická a memoárová literatura a okrajově také fond Lucernafilm uložený V Národním filmovém archivu.

V práci nacházím také některé dílčí nedostatky, z nichž část je založena na subjektivní interpretaci a může být během obhajoby diplomové práce vysvětlena. Autorka práce zřejmě detailněji nezná diplomovou práci Jiřího Horníčka o Milošovi Havlovi, kterou pro téma považuji za klíčovou. Jako problematické respektive nedostatečně pramenně podchycené vnímám část věnované znárodnění kinematografi (úlohy Miloše Havla v době znárodnění české kinematografie a absence informace o klíčovém tématu diskuze – znárodnění kin). Za velmi diskutabilní respektive nedostatečně zdůvodněnou považuji také hypotézu neprosperity resp. ekonomické nestability podnikání bratří Havlových. Uvítala bych také hlubší zhodnocení významu podniku pro pražské společenské a kulturní prostředí, ale také význam podniku typu paláce a kina Lucerna v mezinárodním kontextu.

I přes některé nedostatky navrhuji vzhledem k výše nastíněným, podle mého názoru vysokým kvalitám diplomové práce Kristiny Chmelíkové známku výborně (1) až velmi dobře (2).

V Praze dne 15. září 2010

Mgr. et MgrA. Tereza Czesany Dvořáková

Katedra filmových studií FF UK v Praze

Oponentka diplomové práce